

Игор Ремс

ГРАДОВИ

АМСТЕРДАМ

Да ми је знати
Колико си љубави под водом сабрао

Како су глатки твоји оглодани зглобови
И како си нежан у овој ноћи
Док твоји мостови уснама траже звезде

У врат су ти урезали знамења
Вечно нагнут над водом
Преиспитујеш своју сенку

Из руку ти бели анђели излећу

Сав у светлу пуног живота
Колико ћеш божанска звездо
Умиривати море
Док пијано удара распуклу брескву
Између ногу плавих мостова

BOULOGNE

Засео си на испруженом длану тамне воде
Високом кулом облаке расецаш
Крик се нежно спушта на цело калдрме
Копита коњска дробе белу истину

Море изашло из свести
Удара снажно у голе хридине

С торња
Црна ура се смеје

Зид хладне ћутње
Уз твоје се груди пење

Не чујеш са пучине лелек

LE GUILVINEC

Проклијао из стења
Белим каменим челом
Љуби оба неба

Крвовима држи пламене облаке
Небеску пучину густу

Млади ветрови на јарболима
Љубе усијане хаљине

И хор галебова

LE LESCONIL

Чује се море у даљини
Као да пас махните воде гони

Празним улицама
Ветрови млате
Рукама пуним сланог песка

Задихани
Провирују плави прозори

Кровови се држе за небо

Од глади обневидела
Магла гута град

LAVANDOU

Lavandou Lavandou
Далеки пут
Француска из револуције изникла
Тешка као оклопник

Marseille у југарњој пени
Као просуте трешње
Лежи осветљен тих

Наго женско тело
Немарно уздигнуто
На црној морској линији

Блуде поља лаванде
Мирисима утопљених бадемова
Дивљи коњи Samogque
Стасавају у наручју зеленом

Тамо куда води овај друм
Господе отвори бездане плаве

У њима да се утопим

КОРЧУЛА

Последњом снагом старца
Брод ушловљава у малени пристан
За њим остаје дугачка коврцава брада

Корчула укотвљена вековима
На грудима августа распупчена дрема

Велика Госпојина удара равно у теме

Тврђава у топлотном испарењу
Игра пијаним покретима

Стари топови намерно зинули на нас
Ко зна хоће ли икада заупцати

Силазимо
У наручу носим најлепшу жену

LESENDRO

Гладан и жедан на рубу зеленом
Бдиш над тамним чудима вода

Бескрајним урликом
Валови се пропињу око твојих ногу

Са врхова забрађених брда
Вукови гутају облаке
Устима од страве

Црногорци у потаји копају мртве
Устају свежи лелеци и тужбалице

Опран завичајном водом
Враћаш се првој тишини

Само крик чапље
Одјекне
Наборима прозирног језера